DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI

Niederösterreich (Raum Wien), 1399 Seite 90v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

Ex

ca. 9.

Ubi etiam p dimittes ꝛc Prosequit auctor exemplia illorum qui de vili et pauper statu ad consulatum assumebantur qui consulatu dimittebant et ad arratrum revertebant Et primo ostendit se ad dicenda p. ponit exemplum de Atilio Erat ergo Illi etiam vir pre dimittes simple fuerunt qui ab arratro accersebant ut consules fierent qui dolos tatis causa. 1. & lectisternis solum. 1. terrum puppa pupprime illius ville scelez atq; estuosissimum. 1. andissimum versabant & licet q; mirati nel eum grati ut aliqui libri habent vestissimas. 1. amplissimas glebis terre cum plurimo sudore dissipabant vno illos quos pericula rei publice imperatores asserebant angustie rei familiaris Quod esso virtuti proprium nomen redde. q. d. nos oportet per laudes argam ubi opus apparet bubulos fieri cogebant quia pre angustia familiaris cum consulatu dimittebat bubulci fiebant

Atilium ant ꝛc Loquit de alio simili cincinato quem qui ordinum accersendum fuerant a senatu missi ad imperium populi romani. 1. consulatu suspiendum invenerunt semen aspergentez. 1. in agro semi nancem sed ille natus rustico opere atrite salutem publicam stabilierunt copias ingentes hostium pessimi deberunt. 1. subiecerunt quoq;. 1. ꝛ eque mo ingi bonum arratrum reportant habenas triumphalis curcus retinuerunt Nec fuit hns manibz ruborz scipione. 1. sceptro eburneo & posito agreste. 1. rusticum stimam. 1. caudam arratri repete, ꝛ ideo sic atilius vne gloriosus poet pauperes consolum sed multo magis dicere locupletes q̃ non sit vitia solide laudis cupidum. 1. appetitum auxia dimicat comparatio Notandum q̃ hic est duplex lra alia dicit sic solide laudis cupido et est sensus q̃ solide laudis cupido non est vitia ut est auxia dimicat comparatio sed prima est melior ꝛc

Eundem nomine ꝛc Iste atilius fuit de sangine procedens atilij qui primo bello punico opes insolentissime carthaginis contundens i. alium cum consules romam ad populo eum iterato elegerunt q̃ ut ipse cognovit consulibz scripsit villicum suum q̃ i ingello septem iugez in puppuria villa habebat moretum esse occasionem victui incerna eum colonum suum amoto inde rustico instrumento. 1. arratro discessisse. ideo q; petebat ut sibi successor mittetur ne agro desero non esset unde vivere ut liberi alerent. Que cum postq̃ senatus a consulibz mutantibz accepit illico. 1. statim aliqua tamen lra nullo prima tamen melior ꝛc agri edili. 1. officiali ad hoc deputato colendum locari et alimenti ejusdem ut liberis preberi res quas amiserat s. arratrum publice. 1. de erario publico redimi iussit tanti. 1. tanto erario uno arratris attiliane exemplum quo omnis ciuis romana gloriabat stetit Iste est ille marcus regulus a carthaginensibz captus de quo plura in superioribz facta p. primi primi gesta clades quoq; maxima ꝛc

Quoque magna ꝛc Loquitur hic de Lucio cincinato de quo primo capo hujus libri. p. dixi. dum est et apposuit de ipso q̃ eque magna latifundia. 1. capi. quasi lata fundi habuit tamen atilio quia fuit attilio septem iugera habuit ut iste, sed de hys septem iugeribz tria q̃ amico suo obligaverat. 1. pignori obligabat multae. 1. pene nomine admisit. 1. super p filio suo cesone q̃ ad causis dicendis no accumisset penaz. 1.

178

huius agelli